

Pedagogia divina sobre la generositat

Dt 8, 7-18. Cf. “Llavors, quan hauràs aconseguit aquesta prosperitat, no pensis dintre teu que ha estat per la teva força i pel vigor de les teves mans. Recorda que és el Senyor, el teu Déu, el qui t’haurà donat la força necessària per a aconseguir aquests béns, complint així el compromís de l’aliança que va jurar als teus pares, tal com el compleix avui.”

Tota la Bíblia mostra insistentment com Déu es prodiga en amor cap al seu poble escollit. Déu és immensament generós, fins a l’exasperació. Hi ha tot un plany pel cor endurit dels qui tant han rebut i no saben agrair. L’amor generós de Déu és el do de si mateix, que comença ja amb el relat de la creació i com Déu dota l’home de plena llibertat i el privilegia responsabilitzant-lo en la cura de tot el món creat.

D’entre les moltes històries de l’Antic Testament, proposem la de Rut, la jove de vídua Noemí, que decideix sacrificar-se quedant-se al costat de la seva sogra, unint a ella el seu destí, gens avantatjós, pel fet que les dues eren vídues. Cf. **Rt 1,11-17**. Booz es commou davant de la seva generositat i la recompensa de bon grat cf. **Rt 2,11-16**.

O la història de Josep, venut pels seus germans, que acaba esdevenint el seu salvador finalment (cf. **Gn 45,4-14**).

Per compartir

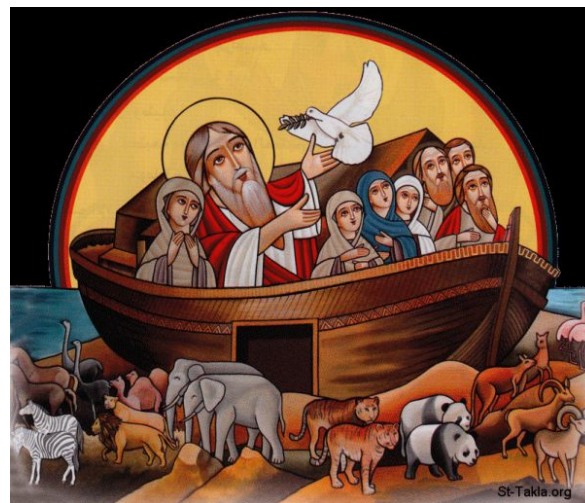
Coneixíeu aquestes històries? En elles hi trobem personatges que es commouen davant del sofriment dels altres i que estimen, malgrat tot el mal que els envolta. No retreuen res. No viuen del ressentiment. Pots afegir-hi les teves reflexions personals.

Al Nou Testament

La *prodigalitat* de Déu es fa patent en tot l’obrar de Jesús. Ho veiem tant en els miracles (o senyals) com en moltes paràboles, així com en l’acte suprem de donació de si mateix per al rescat de tota la humanitat en la seva passió, mort i resurrecció.

Fem lectura orant d’alguns textos. Quines frases et ressonen més? On et trobes dins d’aquestes escenes? On entens millor la generositat de Déu? Què et toca més el cor? Com interpel·la la *teva* generositat? I el teu agraïment?

1. **Mt 20,1-16.** La paràbola dels treballadors d’última hora.
2. **Lc 10,25-37.** El bon samarità.
3. **Lc 15,11-32.** El fill pròdig.
4. **Jn 21,1-14.** Jesús ressuscitat no recrimina res als deixebles. Transforma el fracàs en abundor sense mesura.
5. **Rm 5,1-11.** El fonament de la nostra esperança.

La generositat implica una certa porció d’amor, però no s’ha d’identificar necessàriament amb l’amor. Es relaciona, pròpiament, amb la disponibilitat i amb una actitud de servei. Una persona generosa és una persona servicial que vetlla pel bé de l’altre i per la seva realització personal. Servir l’altre no vol dir convertir-se en el seu vassall, sinó ajudar-lo a fer-se a si mateix.

Precisament, l’acte de servir desinteressadament és el que enriqueix més plenament la pròpia consciència personal. Un gest generós no espera resposta, ni pagament, ni aplaudiment, ni tan sols reconeixement social. La generositat brolla del cor de la persona i es plasma a través del gest, de les obres, del servei gratuït i incondicional. Un servei calculat, retribuït o sotmès a condicionaments no es pot anomenar, amb propietat, generositat.

Francesc Torralba, *Cent valors per viure*.

Per al diàleg

Què és per a tu la generositat? Com la vius? Admires persones (potser del teu entorn) per la seva generositat?

Pregària final

El Magnificat (Lc 1,46-55)